

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central)
Judecător: V.Stratan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M.Guzun, L.Pruteanu, Iu.Cotruță

Î N C H E I E R E

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Maria Ghervas
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Toriam”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Toriam”, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Toriam” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 10 aprilie 2017

c o n s t a t ă :

La 26 iulie 2016, SRL „Vicom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Toriam”, privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 24/12 din 22 decembrie 2015, încheiat între SRL „Vicom” în calitate de vânzător și SRL „Toriam” în calitate de cumpărător, ultima s-a obligat să procure struguri proaspeți în cantitate totală de 12 800 kg, la prețul de 14,80 per/kg, iar în total marfă în sumă de 189 440 lei.

A mai invocat că, conform p.3.1 din contract, părțile au stabilit că plata pentru marfă va fi executată de cumpărător în avans în volum integral.

SRL „Vicom” a precizat că potrivit facturii fiscale seria FA nr.4322463, la 14 decembrie 2015 a livrat SRL „Toriam” cantitatea de 6 400 kg de struguri, ambalați în 735 de lăzi, în sumă totală de 94 720 lei, inclusiv TVA și aceeași cantitate conform facturii fiscale seria FA nr. 4322464, iar SRL „Roiam” urma să-i achite suma de 189 440 lei.

Sușține societatea că potrivit extrasului nr.0000000307 din 28 decembrie 2015 SRL „Toriam” a achitat în parte prețul mărfii livrate, și anume, suma de 140 000 lei, iar conform datelor din evidență contabilă, societatea pârâtă înregistrează o datorie pentru marfa preluată și neachitată reclamantului, care constituie suma de 49 440 lei.

Remarcă SRL „Vicom” că la 25 martie 2016 s-a adresat SRL Toriam” cu somație, prin care a solicitat achitarea datoriei în mărime de 49 440 lei, aceasta fiind recepționată de ultima la 29 martie 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție, însă care a fost lăsată fără răspuns.

Solicită SRL „Vicom”, încasarea de la „Toriam” SRL a sumei de 49 440 lei cu titlu de datorie, a sumei de 13 764,64 lei cu titlu de dobândă de întârziere, a sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile de asistență juridică acordată și a sumei de 1 484 lei cu titlu de taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 10 aprilie 2017 a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Vicom”. A fost încasată de la SRL „Toriam” în beneficiul SRL „Vicom”, datoria în mărime de 49 440 lei, dobânda de întârziere în mărime de 13 764,64 și cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în mărime de 1 484 lei, cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 10 000 lei și taxa de stat în beneficiul statului, în mărime de 270 lei.

La 4 mai 2017 SRL „Toriam” a declarat apel nemotivat, iar pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel a depus apel motivat, solicitând admiterea acestuia și casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere din motivul neachitării taxei de stat și diminuate cheltuielile de asistență juridică încasate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de SRL „Toriam” și a fost menținută hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 10 aprilie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că soluția instanței de fond este corectă, întemeindu-și soluția în baza prevederilor art. art.94 și 117 ale Codului fiscal, art. art. 512, 513 alin. (1), 514, 572 alin. (2), 602 alin. (2), 617 alin. (1), (2) și art. 619 alin. (2) ale Codului civil, art. 94, 96 alin. (1) și (1¹) și art. 98 alin. (1) CPC, precum și art. 3 al Legii taxei de stat, care reglementează obligațiile, dobânda de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Cu referire la nomele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța a reținut drept justificată soluția primei instanțe, privind admiterea acțiunii, or, încasarea datoriei în mărime de 49 440 lei de la SRL „Toriam” în beneficiul SRL „Vicom” a avut loc în baza actului de verificare a decontărilor reciproce, precum și a facturilor fiscale semnate de către părți, care atestă recepționarea mărfii de SRL „Toriam” și neachitarea integrală a sumei pentru aceasta.

La acest segment, instanța de apel a constatată întemeiată și soluția primei instanțe referitor la încasarea dobânzilor de întârziere, or, în legătură cu admiterea pretenției, privind încasarea datoriei, urmează a fi încasată și dobânda legală de întârziere în mărime de 13 764, 64 lei, în temeiul art. 619 Cod civil.

Ca rezultat, s-a stabilit incontestabil faptul că SRL „Vicom” a suportat cheltuieli de judecată, și anume, la depunerea acțiunii a achitat taxa de stat în mărime de 270 lei, precum și a suportat cheltuieli de asistență juridică în mărime de 10 000 lei, fapt confirmat prin contract și bonul de plată.

Pe cale de consecință, instanța de apel a concluzionat că cheltuielile de judecată suportate de SRL „Vicam” și încasate de prima instanță de la SRL „Toriam” sunt reale, necesare și rezonabile.

La 17 ianuarie 2018, SRL „Toriam” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și modificarea hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 10 aprilie 2017, în partea încasării dobânzii de întârziere, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, iar în partea compensării cheltuielilor de judecată, diminuarea acestora.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare din considerentele ce urmează.

Menționează că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material, nefiind elucidate pe deplin circumstanțele cauzei, invocând ca temei de casare prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) CPC.

Având ca bază art. 617 alin. (1) Cod civil, recurenta consideră că instanța de apel eronat a calculat termenul de 5 zile în care debitorul se afla în întârziere de plată, și anume, debitorul se afla în întârziere din 4 aprilie 2016 și nu din 23 decembrie 2015, cum a calculat creditorul.

La fel, susține că instanța de apel făcând referire la calculul taxei de stat în mărime de 270 lei, greșit a calculat mărimea acesteia, având în vedere că și prima instanță la primirea cererii de chemare în judecată a calculat-o greșit, ținând cont de valoarea acțiunii, or, pentru dobânda de întârziere în mărime de 4 761,14 lei nu a fost achitată nici o taxă de stat.

Sub acest aspect menționează că instanța de apel nu a luat în considerație argumentele prezentate de aceasta, și anume, că cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 lei, este inechitabilă în raport cu complexitatea cauzei, precum și una nerezonabilă. Or, nu a fost prezentată instanței copia de pe factura de strictă evidență, emisă pentru clienți, persoane juridice.

Susține SRL „Toriam” că pentru a stabili cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, urmează să se prezinte copia facturilor de strictă evidență, emisă de clienți persoane juridice, lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și orarul timpul aferent acestora, fapt ce la caz, lipsesc.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia decizie instanței de apel din 5 decembrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurente, SRL „Toriam” la 23 ianuarie 2018, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 466. (f.d. 103)

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 ianuarie 2018, în termen.

La 8 februarie 2018, în adresa SRL „Vicam” a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Toriam” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

SRL „Vicam” nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Toriam” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Toriam” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Toriam”.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Toriam”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Maria Ghervas

Tamara Chișca-Doneva